

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภคจากสถาบันการเงินของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน ผู้ศึกษาขอแนะนำแนวคิด ทฤษฎี เสนอตามลำดับดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภคจากสถาบันการเงินของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน มีประชากรเป็นข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 160 คน (ณ สิงหาคม 2549) โดยเลือกทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ข้อมูลทั่วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระดับ (ซี) อายุราชการ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือนของครัวเรือน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา

3.2.2 พฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภคจากสถาบันการเงินของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของการใช้สินเชื่อเพื่อการบริโภคของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน สอบถามประชากรจำนวน 160 ราย คำถามประกอบด้วย การใช้สินเชื่อประเภทของสินเชื่อที่ใช้ แหล่งสินเชื่อที่ใช้บริการ วิธีการติดต่อกับแหล่งสินเชื่อ ผู้รับภาระในการผ่อนชำระหนี้ และอัตราส่วนของจำนวนเงินที่ผ่อนชำระต่อรายได้เฉลี่ย

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สินเชื่อจำแนกตามประเภทของสินเชื่อเพื่อการบริโภค ประกอบด้วย สินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 สรุปการใช้สินเชื่อเพื่อการบริโภคของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน จำแนกตามประเภทสินเชื่อและวงเงินสินเชื่อ

3.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภคสถาบันการเงินของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย

1) จำนวนสมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิงในครอบครัวมีมาก ส่งผลให้ข้าราชการต้องขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

2) การที่ประเทศภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นทำให้ข้าราชการต้องใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

3) ความต้องการซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ข้าราชการที่ไม่มีสินทรัพย์ถาวรมีความต้องการที่จะครอบครองทรัพย์สินเหล่านี้ เนื่องจากไม่มีติดตัวมาก่อนที่จะเข้ารับราชการมีผลทำให้ข้าราชการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

4) ข้าราชการประสบปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้ข้าราชการต้องใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

5) ข้าราชการถูกลดขั้นเงินเดือน/ลาออกจากงาน ทำให้ต้องใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

3.2.4 ปัญหาในการขอสินเชื่อเพื่อการบริโภคสถาบันการเงิน

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย

1) ปัญหาจากการได้รับการปฏิเสธการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน

2) ปัญหาในการขอสินเชื่อเพื่อการบริโภคจากสถาบันการเงิน

3) ปัญหาจากการใช้บริการจากสถาบันการเงิน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้นำแบบสอบถามกับข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในภาคเหนือตอนบนทุกคนในเดือนธันวาคม 2549 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

เป็นการออกแบบสอบถามข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ทุกคน จำนวนทั้งสิ้น 160 คน

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล หนังสือตำรา รายงานการวิจัย วารสาร สิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เอกสารอื่น ๆ เช่น รายงานการประชุม และเอกสารการสัมมนาทางวิชาการ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

พฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค และปัญหาในการใช้บริการสินเชื่อใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค สถาบันการเงิน ใช้เกณฑ์ในการวัด 5 ระดับ ดังนี้

มีความสำคัญมากที่สุด	ระดับคะแนน 5
มีความสำคัญมาก	ระดับคะแนน 4
มีความสำคัญปานกลาง	ระดับคะแนน 3
มีความสำคัญน้อย	ระดับคะแนน 2
ไม่มีผล	ระดับคะแนน 1

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุดต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

3.50-4.49 หมายถึง มีความสำคัญมากต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

2.50-3.49 หมายถึง มีความสำคัญปานกลางต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการ

บริโภค

1.50-2.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อยต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

1.00-1.49 หมายถึง ไม่มีผลต่อการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการบริโภค

นำข้อมูลวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญ

3.4.3 การวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อเพื่อการบริโภคจากสถาบันการเงิน ใช้สถิติ

พรรณนา หาค่าความถี่และร้อยละ